

ningen om at gå i krig i Irak. Andre lande, der deltog side om side med Danmark i krigen, har besluttet sig for det, Bush har gået med til det, så det kan ikke være rigtigt, at Venstre og regeringen i Danmark ligger til højre for Bush i det spørgsmål og ikke er parat til at kigge på grundlaget for Irakkrigen.

Hvis det virkelig er rigtigt, må det være, fordi man har noget at skjule i hr. Jens Rohdes parti, og det synes jeg er dybt bekymrende. Jeg synes, det er bekymrende, at vi ikke kan samles bredt i Folketinget i et så vigtigt spørgsmål som dette og ikke kan få undersøgt omstændighederne i forbindelse med, at det blev besluttet, at Danmark skulle gå i krig. Vi skal jo lære af det, vi skal se fremad, så jeg håber ikke, man afviser med en eller anden arrogant bemærkning og ved at tale udenom.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Der ligger ikke nogen arrogance i, at jeg prøver at forklare, hvorfor vi ikke vil være med til en undersøgelse.

Det er rigtigt, at statsministeren har sagt, at det er ikke noget, vi tror, det er noget, vi ved. Men hr. Jeppe Kofod glemmer helt bevidst det, der fulgte efter, nemlig at vi ved, at Saddam Hussein har haft disse våben, fordi vi har set, at han har brugt dem.

Hvad er det, der står i resolution 1441? Der står ganske klart, at bevisbyrden påhviler Saddam Hussein, og hvorfor i alverden ville Saddam Hussein dog ikke fortælle, at han havde gjort det af med disse masseødelæggelsesvåben? Hvorfor ville han ikke bevise det, når det stod i resolutionen, at det var det krav, han skulle efterkomme? Så måtte man jo antage, at det var, fordi han stadig væk havde dem.

Vi ved i øvrigt heller ikke, om han virkelig havde dem. Det er der ikke nogen af os der ved, for man kan jo hverken konkludere det ene eller det andet, når våbnene ikke er fundet.

Så er der en ting, der undrer mig ganske meget: Når nu hr. Jeppe Kofod og Socialdemokraterne åbenbart synes, at Saddam Hussein var så ufarlig for verdenssamfundet, som han tilsyneladende var, siden det ikke var nødvendigt at befri verdenssamfundet og ikke mindst irakerne for ham, hvorfor i alverden ophævede man så ikke de økonomiske sanktioner, dengang man sad i regering? Hvorfor argumenterede man ikke for det?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hr. Jens Rohde sagde i sin ordførertale, at der kommer en kommunalreform, og man kan forstå på de meldinger, der er kommet, at der ikke er megen tvivl om, at regeringen vil gennemføre denne totale omlægning af det danske samfund sammen med Dansk Folkeparti. Nu hvor tvangsprivatiseringen ikke er lykkedes, vil man gennemføre megakommuner, hvor det bliver nemmere for de private firmaer at komme til, og hvor Falck og ISS osv. vil være på vej ud.

Jeg vil bare spørge hr. Jens Rohde, om ikke Venstre synes, det er et lille bitte problem, at man hverken under valgkampen eller noget andet har fortalt vælgerne, at man egentlig ønsker denne totale omlægning. Mener man slet ikke fra Venstres side, at det havde været væsentligt at diskutere med vælgerne, hvorvidt det danske samfund skal ændres så grundlæggende, som man vil gøre nu?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Nu er det jo ikke sådan, at denne diskussion om, hvorvidt der skal komme en kommunalreform eller ej, og hvorvidt amterne skal eksistere eller ej, er specielt ny i Danmark. Jeg kan i hvert fald huske, at lige så længe, jeg har interesseret mig for politik, er den dukket op sådan omtrent en gang om året.

Jeg tror heller ikke, det er nogen hemmelighed for ret mange mennesker, at den udligningsreform, som hr. Mogens Lykketoft stod i spidsen for i 1995, sådan set havde til formål at prøve at presse de små kommuners økonomi så meget, at de frivilligt ville begynde at lægge sig sammen. Det var jo ganske tydeligt, at det var det, som var udgangspunktet for udligningsreformen.

Kl. 15.25

Det, vi siger nu, er, at vi ønsker en offentlig sektor, som er borgernær, og hvor ansvaret ligger ét sted, så borgerne ikke bliver kastebolde mellem forskellige myndigheder, sådan som vi i dag oplever det på en lang række områder inden for det sociale område og sådan set også inden for sygehusområdet på de medicinske afdelinger, genoptræning osv. osv. Det er det, vi ønsker at komme til livs, og vi håber ...

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Line Barfod.